

การศึกษาการเข้าถึงสิทธิของคนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการคือ 1) เพื่อศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับสิทธิตาม พ.ร.บ.ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550 2) เพื่อศึกษาระดับการเข้าถึงสิทธิของคนพิการตามพ.ร.บ.ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเข้าถึงสิทธิของคนพิการ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคือ คนพิการทุกประเภทที่จดทะเบียนคนพิการเรียบร้อยแล้ว และมาใช้บริการ ณ ศูนย์คุ้มครองสวัสดิภาพชุมชน เขต 1 - 12 กรุงเทพมหานคร จำนวน 395 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าไคสแควร์ ผลการศึกษา ปรากฏว่า

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุเฉลี่ย 31-40 ปี ด้านสถานภาพสมรสโสด ด้านการศึกษาระดับมัธยม อาชีพลูกจ้างหรือพนักงาน พิกัดทางกายหรือการเคลื่อนไหว สิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพสำหรับคนพิการในชุมชนให้ความสำคัญกับรถวีลแชร์/รถเข็น
2. การรับรู้เกี่ยวกับสิทธิตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550 ในภาพรวมพบว่า มีการรับรู้อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 0.89
3. ระดับการเข้าถึงสิทธิตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ประกอบด้วย ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านกายภาพแวดล้อมและด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 0.70
4. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเข้าถึงสิทธิของคนพิการ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ ประเภทความพิการ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพในชุมชน คือ ทางลาดขึ้น-ลง ห้องน้ำคนพิการ รถวีลแชร์/รถเข็น

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการส่งเสริมให้คนพิการในพื้นที่ที่สามารถได้รับบริการทางการศึกษาในรูปแบบต่างๆ ซึ่งเหมาะสมกับสภาพความพิการ เพิ่มมากขึ้น
2. ควรส่งเสริมให้คนพิการเข้ารับการฝึกอาชีพ ในวิชาชีพที่เหมาะสมกับสภาพความพิการ เพื่อให้คนพิการมีอาชีพ และมีรายได้ เพื่อให้คนพิการมีคุณภาพชีวิตที่ดีและสามารถพึ่งพาตนเองได้และให้สถานประกอบการรับคนพิการ เข้าทำงานในงานที่ตรงกับความรู้ ความสามารถของคนพิการเพิ่มมากขึ้น
3. ควรมีการส่งเสริมให้เกิดการช่วยเหลือทางกฎหมาย และจัดหาทนายความว่าความแก่ต่างคดีแก่คนพิการ ให้เกิดขึ้นจริง และมีกฎหมายรองรับ เนื่องจากในปัจจุบันการดำเนินการนี้ยังมีน้อยมาก ทำให้ผู้พิการที่ประสบปัญหาทางคดีความต้องประสบความเดือดร้อนเป็นอย่างมาก

The three objectives of the study were 1) to investigate the acknowledgement of the rights of the handicapped in accordance with the Act of Promotion and Development of the Quality of Life of the handicapped, B.E.2550 ; 2) to find out the level of access to the rights of the handicapped in accordance with the Act, and 3) to identify the factors related to the level of access to the rights of the handicapped. The sample group consisted of all types of the handicapped that had already been registered and came for services at the Welfare protection Community Center, Areas1-12, in Bangkok. The total sample was 395. A questionnaire was sampled as the instrument. Percentage, mean, standard deviation, and Chi-square test were used to analyze the data.

The findings were summarized as follows :

1. Most of the samples were females, aged 31-40, and were single. They finished secondary school and were wage-earners or employees. They were physically handicapped and could not move well. The physical facility that the handicapped in the communities gave importance to was wheelchairs / pushing carts.

2. As a whole, the handicapped were found to acknowledge their rights in accordance with the Act of Promotion and Development of the Quality of Life of the Handicapped, B.E.2550 at a high level ($\bar{X}= 0.89$).

3. The handicapped accessed their rights in accordance with the Act in terms of information, physical environment and facilities at a high level ($\bar{X}= 0.70$).

4. The factors significantly related to their access to the rights of the handicapped were gender, age, education, mental status, occupation, type of disability and physical facilities in the community, i.e., a slope way, toilets for the handicapped, and wheelchairs/pushing carts.

Recommendations

1. The handicapped in the community should be promoted more to be educated in different forms that are suitable for their disability

2. The handicapped should be promoted to attend occupational training courses suitable for their disability so that they can have a job and earn their own living, thus getting a better quality of life, being able to be independent. Enterprises should be encouraged to accept the handicapped to work in line with their knowledge and skills.

3. Legal assistance should be given to the handicapped. Lawyers should be provided for them in the court. This should be materialized and legalized. At present the handicapped do not get such assistance, so they have to suffer a lot.